

Dragi gospod Doropoljski!

Prvič Vam pišem pisemce, ker bi se jako rad z Vami seznanil. Rad čitam „Zvonček“. Posebno pa jako rad prebiram Vaš kotiček. „Zvonček“ imamo doma. Ker pa sem se udeležil pogreba matere svojega birmanskega botra, gospoda Černeja, sem sestavil majhen spis. Prosim, priobčite ga v kotičku! Glasi se:

Pogreb Habetove mamice.

V znožju lepega zelenega Pohorja stoji v prijazni dolinici lepa vas Fram. Na koncu vasi stoji na majhnem griču lepa cerkev sv. Ane. Na drugem koncu te prijazne vasi stoji ob vodi lepo poslopje, po domače Habetovo. Pa glejte, v soboto, 20. maja, so se tožno glasili zvonovi ter naznanili žalostno vest, da se je zopet ena duša preselila med izvoljene v nebesa. V miru so zaspali blaga gospa Marija Černejeva - Habetova. Bili so precej stari in mučila jih je dolga huda, mučna bolezen.

V ponedeljek, 22. maja, smo se zbrali na domu drage pokojnice, kjer smo učenci z gospodi učitelji in gospodičnami učiteljicami zapeli žalostinko „Nad zvezdami“. Da so bila dobra gospodinja in tudi dobra soseda, to je pokazala velika množica ljudi, ki jih je spremlila k večnemu počitku. Še na pokopališču je gospod župnik omenil, da je daleč naokrog iskati mamico, ki bi tako dobro izredila svoje otroke. Marsikataremu je bilo rosno oko na gomili pokojne mamice. Vrnili smo se s pokopališča brez zlate matere ne samo svojih, ampak tudi drugih otrok. Ni jih več, zagnili so jih.

Počivajte v miru! Bili ste tudi meni zlata mamica. To sem spisal iz hvaležnosti najblajši mamici v spomin.

Z odličnim spoštovanjem

Vladko Skrbinšek,
učenec V. razr. v Framu.

Odgovor:

Ljubi Vladko!

Priobčujem Tvoj sočuvstvovanja poln opis, da tako tudi v „Zvončku“ ohranimo blagi ženi blag spomin!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Ko imam priliko čitati „Zvonček“, sem zvedela, da Vam je mladina prav všeč. Zato Vam hočem naznaniti, da smo dne 22. in 23. prosinca t. l. priredili v Hausenbichlerjevi dvorani malo šolsko veselico. Uspeh te veselice pa je bil sledeči: 1.) Petje. 2.) Deklamacija. 3.) Gledališka igra: „Kjer je največja sila, je božja roka najbolj mila. 4. „Kratek nagovor gosp. nadučitelja. Ker je v žalski šoli precej ubožnih otrok, smo tudi določili malo vstopnino, ki nam je donesla 94 kron čistega dohodka.

S spoštovanjem

Josipina Kačeva,
učenka V. razr. I odd žalske ljud. šole.

Odgovor:

Ljuba Josipina!

S šolsko veselico ste dosegli dvojni namen; prvič ste pokazali, koliko in kaj ste se naučili izven svojih šolskih dolžnosti, drugič ste pa podprli ubožne otroke s čistim doneskom veselice. Oboje je prav in lepo! Pa še prihodnje leto!

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Pišem Vam prvikrat. Pisati hočem o šoli. V šoli se učim dobro. Imel sem prav dobro šolsko naznanilo. Oče je bil jako vesel. Mati mi je že pred dvema letoma umrla. Imel sem jo jako rad. Da razveselim svojega ljubelega očeta, bi rad dovršil srednjo šolo, namreč realko, da bom na stara leta preskrbljen.

Srčno Vas pozdravlja Vaš
Vladimir Rihtar,
učenec III. a razreda v Sp. Šiški.

Odgovor:

Ljubi Vladimir!

Lep je Tvoj sklep: s pridnim učenjem hočeš razveseljovati svojega dobrega očeta, pa tudi sebi hočeš preskrbeti ugodna stara leta. Naj Ti tega sklepa ne omaja nobena sila!

*

Blagorodni gospod Doropoljski!

Zvedel sem, da Vam pošiljajo otroci pisma. Zato Vam tudi jaz pišem kratko pismo. Hodim v III. a razred, kjer se učim veliko lepega in koristnega. Najlažje se učim računstva in petja, nemško in slovensko mi gre malo slabše. Gospod učitelj je strog in vendar jako dober.

Pozdravlja Vas

Anton Medved,
učenec v Sp. Šiški.

Odgovor:

Ljubi Anton!

Da se lahko dobrota in strogost združeta, temu dokaz je Tvoj gospod učitelj. Prepričan sem, da bo to Tebi in Tvojim součencem v korist, toda ne smeš zlorabljati dobre te in napačno soditi strogosti!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Že dolgo sem bila namenjena pisati Vam to pisemce. Danes torej stopam tudi jaz v krog Vaših mladih dopisovalk. Rada čitam lepe knjige, posebno pa „Zvonček“. Bila sem že pri sv. birmi in kmalu pojdem k prvemu sv. obhajilu. Kadar je pri nas veselica, sodelujem tudi že jaz zraven. Imam bratca Stanka, ki tudi že v šolo hodi in je prav pridn. Učim se tudi jaz pridno, v prostem času pa se rada malo poigram. Pri nas na Goriškem je že toplo, vsak dan grem s svojimi bratci in sestrico trgat trobentic in vijolic, ki jih je že vse polno. Veselim se Velike noči in pirhov. Tudi Vam, g. Doropoljski, voščim prav vesele velikonočne praznike. Prosim, odgovorite mi kaj. Srčno Vas pozdravlja

Zora Vilharjeva,
učenka 4. šol. leta v Kronbergu pri Gorici.

Odgovor:

Ljuba Zora!

Res je težavno, ker ne morem vseh pisem priobčevati sproti, kakor bi rad. Ampak moj kotiček je tako tesan, da mi gotovo tudi

oprostiš neljubo zamudo. Pozdravljam Te pa kot novo sotrudnico svojega skromnega kotička!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Prvič Vam pišem pismo. Rad hodim v šolo, a še rajši v vinograd. Zdaj hodim v II. razred, o Veliki noči grem v III. razred. V vinogradu zdaj rigolamo. Vinograda imamo tri orale. Imam še dve sestri, ime jima je Cveta in Ružena, rad bi imel tudi enega bratca „Zvonček“, ki mi ga je letos papa naročil, rad berem in tudi Vaš kotiček mi je všeč. Zdaj Vas pa ne smem dalje motiti.

Srčno Vas pozdravljam

Marijan Štupica,
Sv. Lenart v Sl. Gor., Sp. Štajersko.

Odgovor:

Ljubi Marijan!

Tudi Tebi veljaj to, kar sem odgovoril glede zamude Zori Vilharjevi. Kadar opraviš svoje šolske dolžnosti, pač ti ne more nihče braniti, da bi ne šel pogledat v vinograd, kako tam vse lepo raste in zori. Le opazuj prirodo — ona je največja učiteljica. Veš li, zakaj?

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Zahvaljam Vas za preljubi „Zvonček“, ki nam toliko lepega pripoveduje. Pri nas imamo že bukev zeleno. Hodim rad v šolo in imam rad gospoda učitelja, ker nam da tolikokrat brati iz „Zvončka“. Tudi gospodično učiteljico imamo radi. Zdaj imamo dvorazredno šolo. Jaz rad berem „Zvonček“. Star sem 13 let, hodim v šolo v drugi razred v drugi oddelk. Imam v šolo četrte ure hoda. Vsi imamo radi gospodo učitelja, ker nas lepo uči, zato ga radi slušamo.

Srčno Vas pozdravlja Vaš

Janez Dežman
v Rudniku.

Odgovor:

Ljubi Janez!

Ne veš, kako dobro mi dene, ko čitam tudi v Tvojem pismu, kako radi imate vsi svojega gospoda učitelja, ki pa sedaj — žal — ni več med Vami. Tvoje ter Tvojih součencev in součenk izjava o vdani ljubezni do učitelja in učiteljice mi je najlepši dokaz, kako že moji ljubi mladi prijatelji in prijateljice cenijo požrtvovalno delovanje svojih vzgojevalcev. To je najlepše izpričevalo plemenitosti naše drage slovenske mladine!

